

ת"פ 395/05/17 - מדינת ישראל נגד חוסאם הרשה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 395-05-17 מדינת ישראל נ' הרשה (עציר) 22 מרץ 2018

לפני
כבוד השופטת מיכל ברק נבו
מדינת ישראל
בענין

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד גל רוזנצווייג

נגד

חוסאם הרשה (עציר)

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד אחמד יונס

גזר דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שבמסגרתו נקבע כי הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך מחיקת האישום השני. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם מעולם לא הוציא רשיון נהיגה, וביום 12.12.16 הוא אף נפסל מלנהוג במשך שנתיים. עובר ליום 20.4.17, במשך מספר חודשים, שמנינם אינו ידוע למאשימה, נהג הנאשם ברכב, בידוע כי אין ברשותו רשיון נהיגה, כי הוא אינו מורשה לנהוג ברכב וכי אין לו פוליסת ביטוח תקפה.

עובר ליום 20.4.17, קשר הנאשם קשר עם אחרים להובלת נשק מהשטחים לישראל, תמורת תשלום. ביום 20.4.17, סמוך לשעה 14:30, יצא הנאשם עם רכבו לטול כרם שבשטחים, שם נפגש עם אחרים, והטמין יחד איתם באזור המנוע ברכב, שלושה תתי מקלע מאולתרים, שתי מחסניות ריקות תואמות, ומחסנית ריקה תואמת, שהייתה במצב "הכנס" לאחד מכלי הנשק. סמוך לשעה 18:00, הנאשם נהג ברכב מהישוב קפין שבשטחים לישראל, כשלצידו ישב חאלים כבהא. הנאשם הגיע למחסום תנאים על מנת להיכנס לישראל, כשהוא נושא עמו את כלי הנשק בעודם מוסלקים מתחת למכסה המנוע ברכב.

על יסוד הודאתו הרשעתי את הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

א. איסור לנהוג בלי רשיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] [הפקודה];

- ב. נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודה;
- ג. נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח [רכב מנועי], תש"ל-1970;
- ד. קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [חוק העונשין];
- ה. נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין;
- ו. נשיאת אביזר לנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק העונשין;
- ז. נסיון לבצע עבירה בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

ראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש את רישומו הפלילי של הנאשם [שסומן **ע/1**], שממנו עולה כי לחובתו 4 הרשעות קודמות: הרשעה בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרת הכשרה (פברואר 2014) שבמסגרתה הוא נדון לששה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה; הרשעה בעבירת גניבה (דצמבר 2013), שבמסגרתה נגזרו עליו שלושה חודשי מאסר על תנאי; הרשעה, בין היתר, בעבירות של הסעת תושב זר ונסיון להסיע ברכב תושב זר השווה שלא כדין ועבירות תעבורה (יולי 2013). במסגרת תיק זה הוא נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים; הרשעה בעבירה של החזקת אגרופן או סכין, שלא למטרה כשרה (פברואר 2011), שבמסגרתה הוא נדון לארבעה חודשי מאסר מותנה, לצד קנס ופסילת רשיון.

טיעוני התביעה

4. ב"כ המאשימה טען כי יש לראות במעשים כארוע אחד שבמסגרתו יש לקבוע מתחם עונש אחד, המכיל מספר עבירות. לשיטתו, גם כשמדובר במתחם אחד יש משמעות גדולה לכמות ומספר העבירות. בענייננו מדובר בשלושה כלי נשק שבהם ניתן לעשות שימוש נפרד ועצמאי, למטרות של קטילת חיי אדם, בין בנסיבות ביטחוניות או פליליות. בהקשר הזה הפנה התובע לפסקי הדין הבאים: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [29.10.14]; ע"פ 1082/14 **ג'אסר נ' מדינת ישראל** [23.7.15]; ע"פ 6842/14 **פלקה נ' מדינת ישראל** [24.9.15]; וע"פ 3429/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** [19.3.15].

התובע התייחס לערך המוגן שבעבירות הנשק, שהוא שמירה על חיי אדם. לדבריו, נשק, מעצם טיבו וטבעו, נועד למטרת הריגה. משכך ראוי שקביעת המתחם תעשה בהתאם לפוטנציאל הסיכון הטמון בשימוש.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, חזר התובע על עובדות כתב האישום המתוקן והדגיש כי הנאשם ביצע עבירות תעבורה חרף העובדה שרשיונו נפסל חמישה חודשים עובר לביצוע המעשים. התובע עמד על כך שמדובר

בעבירה של קשירת קֶשֶׁר עם אחרים לשם העברת נשק ועבירות נשק המצויות ברף הגבוה. עוד ציין התובע שהתופעה של העברת נשק מהשטחים למדינת ישראל היא תופעה רווחת הטומנת בחובה סיכון פלילי ובטחוני, כאשר רשויות האכיפה עושות מאמצים רבים על מנת לסכל את ביצוע המעשים אלו. משכך, מעשי הנאשם הם חמורים ביותר. התובע עמד על כמות כלי הנשק - שלושה תתי מקלע מאולתרים ושלוש מחסניות ריקות, כאשר אחת מהן הייתה במצב של "הכנס". לפיכך, לשיטתו, יש לראות במעשיו ריבוי עבירות, שכן כל נשק עומד בפני עצמו. ריבוי הנשקים מהווה נסיבה מחמירה, שכן הם יכולים להגיע ליותר ידיים עוינות. הנאשם ביצע עבירות במטרה לקבל רווח כספי. מעורבות הנאשם בביצוע המעשים היא משמעותית. הוא נשא את הנשקים מוסלקים ברכבו מהשטחים במטרה להכניסם לתחומי מדינת ישראל. התובע הפנה להנחיות פרקליט המדינה שלפיהן יש להחמיר את הענישה בעבירות נשק ולעתור לקביעת מתחמי ענישה גבוהים יותר מאלה שנקבעו עד כה. ביחס לנזקים, התובע עמד על כך שהנזק הפוטנציאלי הוא משמעותי הן ביחס לעבירות הנשק, הן ביחס לעבירות התעבורה, שכן הנאשם נהג מבלי שיש ברשותו רשיון נהיגה. בפועל פוטנציאל הנזק לא התממש שכן הנאשם נתפס. לבסוף, ציין התובע, כי יש לראות את החומרה במעשיו של הנאשם נוכח העובדה שמדובר בעבירות המסכנות חיי אדם. לזאת יש להוסיף את הזלזול מצדו של הנאשם בהוראות בית המשפט, עת המשיך בנהיגה, חרף העובדה שבית המשפט פסל אותו מלהוציא רשיון נהיגה. התובע הפנה לפסקי דין המלמדים על מדיניות הענישה הראויה, ואתיחס אליהם בהמשך.

נוכח כל המתואר לעיל, עתר ב"כ המאשימה לקבוע שמתחם העונש ההולם נע בין חמש לשמונה שנות מאסר בפועל.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עמד התובע על כך שלחובת הנאשם עבר פלילי, הכולל ארבע הרשעות, בין היתר בעבירות של החזקת סכין, הסעת שב"חים, עבירות תעבורה ונהיגה ללא רשיון, שבגינן הוא אף ריצה מאסר מאחורי סורג וברית. בהתאם לכך בקש התובע למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהטיל עליו עונש מאסר ממושך מאחורי סורג וברית, לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי, וצו להשמדת כלי הנשק.

טיעוני ההגנה

5. ב"כ הנאשם הסכים שיש לראות במעשים אֶרֶוֶע אחד המכיל מספר עבירות. ביחס לערכים המוגנים, הסנגור עמד על כך שאכן קיימת פגיעה בערכים של שלום הציבור ובטחונו, עם זאת מידת הפגיעה היא מועטה, מאחר שהיה בידי גורמי אכיפת החוק מידע מודיעיני על אודות המעשים, ומשכך הם מנעו את ביצועם עת המתינו לרכבו של הנאשם במחסום בדרכו חזרה לישראל.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, עמד הסנגור על כך שהנאשם אמנם הורשע בנסיון לבצע עסקה בנשק, אך הצדדים הסכימו כי הוא יורשע עם הסתייגות, שכן הוא לא ידע ולא היה מעורב כלל בעסקה ואין בחומר הראיות ראיה הקושרת אותו לעסקת הנשק. עוד ציין הסנגור כי הנאשם לא השתתף בהסתרת הנשק ולא ידע על הכמות שהוחבאה. בהקשר זה הפנה הסנגור לאדם הנוסף שהיה עם הנאשם ברכב, מר כבהא, שכלל לא הועמד לדין. אשר לנזקים, הסנגור עמד על כך שאמנם הנזק הפוטנציאלי הוא משמעותי, אך הנזק הקונקרטי הוא נמוך (ראה ת"פ (מחוזי חיפה) 13416-09-16 מדינת ישראל נ' ג'אלולי [9.5.17] [עניין ג'אלולי]). הסנגור התייחס לכך שהמחסנית שהייתה בתוך אחד הנשקים הייתה ריקה ולכן מדובר בנסיבה מקלה, שכן לא ניתן לבצע שימוש מידי בנשק. הוא גם ביקש

להבחין בין המקרה דנן, שבו מדובר על כלי נשק מאולתרים, לבין מקרים שבהם עסקין בכלי נשק תקינים, שבהם יש חומרה רבה יותר, נוכח עוצמתם ומחירם. גם הסנגור הציג פסיקה, שממנה ניתן ללמוד על אודות מדיניות הענישה הנהוגה, עליה אעמוד בהרחבה בהמשך.

נוכח האמור לעיל, עתר הסנגור לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הסנגור ציין כי הנאשם הודה בביצוע המעשים בהזדמנות הראשונה והוא לקח אחריות על מעשיו, אף בטרם הגעת הצדדים להסדר הדיוני, מה שחסך זמן ציבורי יקר, לרבות העדת 24 עדי תביעה. נוכח האמור עתר הסנגור לקבוע כי עונשו של הנאשם ימצא בחלקו התחתון של המתחם שאליו עתר, ואף להורות כי יש להסתפק בתקופת המאסר שכבר ריצה, במסגרת מעצרו, שעומדת על כשנה.

בקשת החילוט

6. תחילה עתר התובע להורות על חילוט רכבו של הנאשם ו-2 טלפונים ניידים, חפצים שעמם ביצע הנאשם את העבירות. ב"כ הנאשם התנגד וטען כי הרכב בבעלות אביו של הנאשם ולא ניתן לחלטו, שכן האב כלל לא ידע על המעשים של הנאשם. לפיכך סבר שמדובר בבקשת חילוט שאיננה סבירה או הוגנת. לאור הערת בית המשפט, הצדדים הסכימו שחלף החילוט יורה בית המשפט על הפקדת סכום כסף, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

דבר הנאשם

7. הנאשם הביע צער על מעשיו ועמד על כך שעשה טעות. הוא הסביר שלא התכוון להתעשר מהמעשים, אלא ביצע אותם על מנת להביא אוכל הביתה. הוא חזר על כך שלקח אחריות על מעשיו והוא לומד מטעויות, שכן הוא לא נשפט בשנית על עבירות שכבר ביצע. לפיכך לא יחזור על המעשים.

דין והכרעה

8. **אָרוּע אחד או מספר אָרוּעים?** תחילה יש לקבוע, כמצוות המחוקק בסעיף 40ג לחוק העונשין, האם עסקין בכמה עבירות באָרוּע אחד, שבגין יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא מדובר בכמה עבירות בכמה אָרוּעים, שאז יש לקבוע מתחם לכל אָרוּע, ולקבוע האם יש לגזור עונש נפרד לכל אָרוּע (ומידת החפיפה בין העונשים, אם בכלל), או שיש לקבוע עונש כולל. שני הצדדים טענו כי מדובר במספר עבירות שמהוות אָרוּע אחד, וכך גם דעתי. משכך לא מצאתי להרחיב בעניין זה.

קביעת מתחם עונש הולם

9. הערכים החברתיים המוגנים בקביעת האיסור בביצוע עבירות הנשק בכלל, ונשיאתו והובלתו בפרט, הם שמירה על בטחון הציבור מפני פגיעות בגוף ושמירה על הסדר הציבורי. עבירות הנשק טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני,

כאשר החשש הוא שנשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. משכך קיימת בפסיקה מגמת החמרה בענישה שמטרתה מיגור התופעה (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** [14.7.13]). לזאת יש להוסיף את שקבע כבוד השופט א' שהם בע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** [25.6.13], פסקה 6:

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד. כפי שנקבע ברע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (29.3.2004): 'הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין' (וראו גם ע"פ 6583/06 **אדהאם נ' מדינת ישראל** (5.12.2006); ע"פ 2839/05 **אל קאדר נ' מדינת ישראל** (17.11.2005))."

לזאת יש להוסיף את שקבעה כבוד השופטת ע' ארבל בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** [5.6.13], פסקה 12:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית כל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם."

לכך יתווספו הערכים המוגנים הקבועים בעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח, שהם שמירה על בטיחותם של משתמשי הדרך, חייהם וגופם, לרבות שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד החלטות בית המשפט.

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים של עבירת הנשק היא בינונית, נוכח העובדה שמצד אחד, הנאשם קשר קשר עם אחרים להוביל נשק מהשטחים לתוך מדינת ישראל בתמורה לסכום כספי מסוים. הנאשם הוביל ברכבו שלושה תתי מקלע מאולתרים ומחסניות, אשר הוסלקו מתחת למכסה המנוע שברכבו. מצד שני, המחסניות היו ריקות והנאשם נתפס בטרם הספיקו כלי הנשק לעבור לידיים אחרות. גם מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות התעבורה היא בינונית. הנאשם נסע ברכבו מספר חודשים עובר ליום שבו נתפס כשהוא יודע שאין ברשותו רשיון נהיגה, פוליסת ביטוח וכשהוא יודע שהוא מנוע מלנהוג ולהוציא רשיון נהיגה.

11. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לביצוע עבירות הנשק קדם תכנון, שכן הנאשם קשר קשר עם אחרים עובר לביצוע עבירות הנשק, והוסכם שהוא יכניס נשק מהשטחים לתוך מדינת ישראל בתמורה לסכום כספי מסוים.

במסגרת הקשר ולשם קידומו יצא הנאשם מגבולות מדינת ישראל לעבר טול כרם שם פגש באחרים ויחד עמם הסליק ברכבו באזור המנוע שלושה תתי מקלע מאולתרים ומחסניות. בעניין זה חשוב לציין שאין לקבל את טענת הסנגור, שלפיה הנאשם לא ידע על כמות כלי הנשק ולא השתתף בהסתרתם, שכן הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, שבו נאמר במפורש שהנאשם נפגש עם האחרים "ויחד איתם הטמין באזור המנוע שלושה תתי מקלע מאולתרים, שתי מחסניות ריקות תואמות, ומחסנית ריקה נוספת תואמת, שהייתה במצב 'הכנס' לאחד מכלי הנשק" (פסקה 5 לכתב האישום המתוקן). במעשים אלו קיים תכנון מוקדם, וכך גם בניסיון לעשות עסקה בכלי הנשק, של מסירתם לזולת. חלקו של הנאשם בביצוע המעשים היה מרכזי ועיקרי. הוא זה שבפועל נסע עם רכבו בשטחים, הסליק עם אחרים את הנשקים והתחמושת, וניסה להכניס למדינת ישראל. לא בכדי הוא הורשע בניסיון לבצע עסקה בנשק. כפי שצוין, הנאשם הודה שהטמין יחד עם האחרים את הנשקים ברכבו. הנאשם הוא זה שנהג ברכב וביצע את המעשים באופן עצמאי ולא ניתן לראות בהם כמעשים ספונטניים. ביחס לנזקים שנגרמו כתוצאה מעבירת הנשק - בפועל לא נגרם נזק קונקרטי, נוכח תפיסת הנזק והתחמושת, אך הנזק הפוטנציאלי הגלום בעבירות הוא עצום ורב, הן לאור כמות כלי הנשק והמחסניות וסוגם, הן לאור העובדה שבמקרים מסוימים שימוש בנשק שלא דין יכול להוביל לקיפוח חיי אדם. אומנם, כלי הנשק הם מאולתרים, וכפי שטען הסנגור, ערכם בשוק נמוך משל כלי נשק תקינים, אך הסכנה הנשקפת מהם אינה פחותה מזו הנשקפת מכלי נשק תקינים, והסיכון לתקלה או תאונה שיגרם כלי נשק מאולתר, תוך פגיעה באנשים, אולי אף גבוה מהסיכון שתקלה תיגרם על ידי כלי נשק תקיני. לאלו יש להוסיף כי הנאשם ביצע את המעשים מתוך רצון לעשות רווח כלכלי באמצעות עבירות פליליות.

בהתייחס לעבירות התעבורה, הנאשם ידע כי אין ברשותו רשיון נהיגה, שכן הוא מעולם לא הוציא רשיון על כלי רכב. לזאת יש להוסיף כי בדצמבר 2016, בית המשפט פסל אותו מלהוציא רשיון נהיגה ומנהיגה. חרף זאת, הנאשם בחר ביוזעין לנהוג במשך מספר חודשים, ללא ביטוח, ללא רשיון ובפסילה. משכך, אני סבורה כי יש במעשיו מימד של תכנון. חלקו של הנאשם בעבירות התעבורה הוא בלעדי. מדובר במעשים שהנזק הפוטנציאלי מהם הוא גדול ומשמעותי, ובמקרים מסוימים הם יכולים להוביל לסיכון חיי אדם למשתמשי הדרך. רק במזל הנאשם לא פגע בחפים מפשע. לזאת יש להוסיף את הפגיעה הקונקרטית הקשה של מעשי הנאשם בשלטון החוק ובהחלטות שיפוטיות. לפיכך, אני סבורה כי התנהגותו של הנאשם בעבירות התעבורה מעצימה את חומרתן של עבירות הנשק ומשליכה על קביעת מתחם העונש ההולם לחומרה.

12. מדיניות הענישה הנוהגת: כל אחד מן הצדדים הפנה לפסקי דין התומכים בעמדתו העונשית. אתייחס לפסקי הדין הרלוונטיים לענייננו, בהתחשב במאפיינים העיקריים הדומים לנסיבות המקרה דנן (הסדר טיעון, נשיאת נשק והובלתו, סוג הנשק, שילוב עם עבירות תעבורה ונאשם שלחובתו עבר פלילי), ובמידת הצורך - באיבחון.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הרלוונטיים הבאים:

א. ע"פ 6347/17 **מגאהד נ' מדינת ישראל** [2.1.18]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והובלת נשק ואביזר לנשק. המערער העביר רובה סער דמוי IM-4-1001 כדורי נשק מהשטחים לארץ, בתמורת ל-2,000 ₪. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 28 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנה, תוך שלקח בחשבון את עברו הפלילי הדל, היותו נשוי ואב לשניים והודאתו המיידית. בשונה מענייננו, מדובר היה בכלי

נשק אחד, הנאשם לא הורשע בעבירה של נסיון לבצע עסקה ולא ביצע בנוסף גם עבירות תעבורה;

ב. ע"פ 3651/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** [21.1.10]: מדובר בערעורים הדדיים על גזר דינו של בית משפט קמא. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בנשק, נסיון לסחר בנשק, החזקה ורכישת נשק, ונשיאה והובלה של תחמושת. המערער מכר לתושב ג'נין אקדחים, רובים, מחסניות וכדורים במספר הזדמנויות, בנוסף רכש 54 קילוגרם של כדורים ו-46 קילוגרם תרמילים ריקים. בית המשפט הטיל על המערער חמש שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 25,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל בחלקו את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על שש שנות מאסר בפועל. מצד אחד מדובר בעבירות חמורות יותר, שכן הנאשם הורשע בסחר בנשק והחזיק כמות גדולה של כדורים ותרמילים ריקים, מנגד הוא לא מכר תתי מקלע אלא אקדחים, ולא ביצע בנוסף גם עבירות תעבורה;

ג. ע"פ 2944/09 **מועמר נ' מדינת ישראל** [9.12.09]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער, שנידון ל-42 חודשי מאסר ומאסר מותנה, בגין הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הובלת נשק מסוג "מאג" וסחר בו;

ד. ע"פ 8899/06 **ארמין נ' מדינת ישראל** [29.7.07]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הובלת נשק ורכישת נשק. המערער קשר קשר עם אחר לשם רכישת שלושה רובים מסוג קלצ'ניקוב ושלוש מחסניות תמורת 7,500 ₪. בית משפט קמא גזר על המערער שלוש שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה;

ה. ת"פ (מחוזי חיפה) 62435-11-16 **מדינת ישראל נ' ח'טיב** [6.3.17]: הנאשם הורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות נשק ועבירות תעבורה. יוחסו לו ארבעה אישומים, בין היתר, בעבירות של נשיאה והובלה של שני רובי סער מסוג M16, בשתי הזדמנויות שונות ובנשיאה והובלת אקדח בהזדמנות אחרת. עוד הורשע הנאשם בעסקה בנשק ונסיון לביצוע עסקה בנשק. את העסקאות ביצע הנאשם בין תושב המתגורר בטול כרם לקונה אזרח ישראלי. בית המשפט קבע מספר מתחמי ענישה. ביחס לאישום הראשון והשני, שעניינם הובלה ועסקה בנשק, קבע בית המשפט כי בגין כל אישום מתחם העונש ההולם נע בין 15 לבין 30 חודשי מאסר בפועל. מאחר שמדובר בשני אישומים קבע בית המשפט כי במסגרת הארוע הראשון על מתחם העונש לנוע בין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. בגין ארוע זה גזר בית המשפט על הנאשם עונש כולל שעמד על 30 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השלישי והרביעי שעניינם הובלת נשק ונסיון לביצוע עסקה בנשק, וכן עבירות של החזקה והובלת נשק וגם עבירות תעבורה, קבע בית המשפט כי על מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-32 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בארוע זה גזר בית המשפט על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. לפיכך, גזר בית המשפט על הנאשם עונש מאסר כולל של 54 חודשי מאסר בפועל, שנתיים וחצי מאסר מותנה ופסילה מקבלת רשיון נהיגה למשך שלוש שנים. בעת קביעת העונשים התחשב בית המשפט בתסקיר שירות המבחן שעמד על כך שהנאשם מתקשה לקבל אחריות, מצוקתו הכלכלית ובמצבו הרפואי. יצוין כי הנאשם לא השלים עם גזר דינו והגיש ערעור לבית המשפט העליון (שנדון במסגרת ע"פ 3410/17), אך לאור הערת בית המשפט חזר בו הנאשם מהערעור.

פסיקה שהוגשה מטעם **ההגנה**:

א. ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.1.14]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה שנסוב על קולת העונש. המשיב הורשע לאחר שמיעת ראיות, בין היתר, בעבירות של רכישה והחזקת תחמושת, נשיאה והובלת נשק מסוג "קרל גוסטב" ותחמושת, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ומעשי פזיזות ורשלנות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים בעבודות שירות עד 20 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם ששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וכן עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע שהמתחם מקל יתר על המידה ועל המתחם להתחיל מ-12 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, הותיר בית המשפט העליון את עונשו של המשיב על כנו, מאחר שסבר כי יש למשיב פוטנציאל שיקום גבוה במידה המצדיקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, מה שאינו קיים בעניינו;

ב. **בעניין ג'אלולי** הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכך שבמהלך נסיעה החזיק, נשא והוביל ברכבו תת מקלע מאולתר עם מחסנית ריקה אשר היו עטופים במגבת ומונחים מתחת למושב. הנשק והתחמושת התגלו במהלך חיפוש משטרי. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של הנאשם יש לסטות לקולא ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום. לפיכך, על הנאשם הוטלו ששה חודשי מאסר שיבוצעו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. תוך התחשבות, בין היתר, בהעדר עבר פלילי, גילו הצעיר של הנאשם, לקיחת האחריות ופוטנציאל השיקום הממשי של הנאשם;

ג. ת"פ 6904-12-14 **מדינת ישראל נ' אוסיד כבהא** [30.4.15]: הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והובלתו בתוך תיק גב, על ידי כך שרכש מאחר רובה מאולתר מדגם "קרל גוסטב", מחסנית וכדורים, וכן נשא והוביל כדורי תחמושת. עוד הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי מדובר בארוע אחד ומשכך קבע כי מתחם העונש הראוי נע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. בעת גזירת עונשו של הנאשם לקח בית המשפט בחשבון את עברו הנקי, היותו "בגיר-צעיר", הודאתו בהזדמנות הראשונה שלא במסגרת הסדר טיעון ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק, וגזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

אף אני חיפשתי פסיקה רלוונטית נוספת, מעבר לזו שאליה הפנו הצדדים, שיש בה כדי ללמדני על אודות מדיניות הענישה הנהוגה, תוך השוואה בין המקרים לנסיבות המתקיימות בתיק זה:

א. ע"פ 4077/17 **עבד אל קאדר ג'ואד נ' מדינת ישראל** [11.3.18] **[עניין ג'ואד]**: שם נדחה ערעורו של הנאשם על עונש המאסר בן 45 חודשים שנגזר עליו לאחר הרשעתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בשלושה אישומים הקשורים בנשק. באותו מקרה, המערער פעל ביחד ולחוד עם נאשמים אחרים לקידומן ולהוצאתן לפעול של עסקאות נשק בדרכים שונות. פעילות זו כללה איתור, הובלה ושיווק של כלי נשק ותחמושת בשטחי הרשות הפלסטינית ובתחומי מדינת ישראל. בגין מעשים אלו הורשע המערער בשלושה אישומים, בביצוען של שתי עבירות קשירות קשר לביצוע פשע (סחר בנשק), שתי עבירות של נשיאת נשק ובעבירה אחת של רכישת נשק. שם היה מדובר אומנם בסחר ולא בנסיון לעשות עסקה, ומדובר בשלושה אישומים, אך זאת מאחר שכל כלי נשק היה מושא לאישום נפרד. ועדיין - כבעניינו - מדובר בשלושה כלי נשק מאולתרים, ובמקרה שלנו יש גם עבירות תעבורה נלוות. יש לציין עוד, כי שם מדובר היה בנאשם שעברו הפלילי היה ישר, יחסית (12 שנים קודם לכן), שלא כבעניינו.

ב. ע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל** [5.4.17]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער שנסוב על

חומרת העונש. המערער הורשע בהחזקה ונשיאת שני חפצים דמויי תת מקלע מאולתר, וקופסה המכילה תחמושת ושלוש מחסניות. בנוסף הוא הורשע בהפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, ועבירות תעבורה - נהיגה ללא רשיון וללא פוליסת ביטוח. המערער נהג, ביחד עם נאשם נוסף, ברכב ללא רשיון. לאחר שהבחין בניידת משטרה, האיץ המערער את נסיעתו, פגע בניידת ונסע במהירות אחורנית. בהמשך ברחו השניים רגלית מהמקום, כשהנאשם אוחז בתיק שבו נמצאו הנשק והתחמושת. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 14 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים. בית המשפט העליון כאמור דחה את הערעור, תוך שקבע כי העונש שנגזר נוטה לקולה;

ג. ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** [29.9.13]: המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בנשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, עת נהג ברכבו כשהוא מוביל ונושא אקדח עם מחסנית ריקה תחת מושב הרכב. הוא נתפס בעקבות חסימה משטרתית ולא ניתן על ידו הסבר המניח את הדעת על אודות הנשק שאותר ברכבו. בית המשפט העליון דחה את ערעורו תוך שהותיר על כנו את מתחם העונש שקבעה הערכאה הדיונית - שנע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל - ואת עונשו שעמד על 21 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים;

ד. ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** [21.2.12]: המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת אקדח טעון במחסנית עם כדורים, וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, שאותם הסליק ברכבו, והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלה, הטיל בית משפט קמא על המערער 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע כי עונשו של המערער מאזן נכונה בין חומרת המעשים לנסיבותיו האישיות של המערער (הודאה, חרטה והעדר עבר פלילי רלוונטי);

ה. ת"פ (מחוזי חיפה) 7108-02-16 **מדינת ישראל נ' טאהא** [20.7.16]: הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, רכישה ונשיאה של נשק ותחמושת וסחר בנשק. על פי כתב האישום הנאשם קשר קשר עם אחרים לביצוע עסקה שבמסגרתה נמכר נשק ותחמושת לאדם אחר. בית המשפט עמד על כך שחלקו של הנאשם היה משמעותי בביצוע העסקה אך לא מרכזי, ולפיכך קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 20 לבין 42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לקח בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הודאתו ולקחת האחריות, גילו הצעיר ומצבו הרפואי והטיל עליו 22 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים;

ו. ת"פ (מחוזי מרכז) 49160-11-15 **מדינת ישראל נ' נאסר** [10.4.16]: הנאשם הורשע בהחזקה, נשיאה והובלת אקדח טעון שלא כדין, ונהיגה בזמן פסילה. בית המשפט קבע כי יש לראות בעבירות הנשק כארוע אחד ואילו בעבירות התעבורה כארוע אחר, כך שמתחם העונש ההולם בעבירות הנשק נע בין 18 לבין 40 חודשי מאסר בפועל, ואילו בעבירה של נהיגה בפסילה המתחם נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פסילת רשיון וקנס כספי. בית המשפט גזר על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מועט שאינו רלוונטי לעבירות נשק, 30 חודשי מאסר בפועל (עונש כולל);

ז. ת"פ (מחוזי חיפה) 2823-11-11 **מדינת ישראל נ' עודה** [1.2.12]: הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בנשיאה והחזקה של רובה ציד, אקדח, מחסנית התואמת לאקדח ותחמושת. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בהודאתו, החרטה, תסקיר חיובי ונסיבותיו האישיות וכן העדר עבר

פלילי. בשונה מענייננו הנאשם לא ביצע בנוסף גם עבירות תעבורה.

13. בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה באותם ערכים, נסיבות ביצוע העבירות, במדיניות הענישה הנהוגה ולצידה הצורך בהחמרת הענישה, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 3 שנות מאסר בפועל ועד 6 שנות מאסר בפועל**, והכל - לצד עונשים נלווים כגון מאסר מותנה וקנס, וכן פסילת רשיון נהיגה ופסילה מותנית.

14. במקרה דנן, לא מצאתי שיש שיקולים - לא לקולה ולא לחומרה - שבגינם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש בתוך המתחם

15. לזכותו של הנאשם אזקוף את הודאתו בביצוע המעשים, לקיחת האחריות והחסכון בזמן ציבורי. מדבריו בבית המשפט דומה כי הנאשם הבין שעשה טעות, והוא הביע חרטה על מעשיו. הוא הסביר כי ביצע את המעשים על רקע קשיים כלכליים ורצונו להביא אוכל לביתו. לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם ביצע את המעשים בהיותו בן 25, אדם צעיר שכל חייו לפניו.

עם זאת, לחובת הנאשם יצוין עברו הפלילי, אשר - למרות גילו הצעיר - אינו מבוטל. מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי הנאשם הסתבך לראשונה עם החוק בשנת 2009, עת היה בן 17, כאשר ביצע עבירה של החזקת אגרופן או סכין, שלא למטרה כשרה. חרף העובדה שבית המשפט בא לקראתו ולא הטיל עליו ענישה משמעותית, בשנת 2012 הסתבך הנאשם פעמיים נוספות עם החוק - פעם אחת בעבירת גניבה, ופעם שנייה ביצע עבירות חמורות יותר, ביניהן הסעת תושב זר השוהה שלא כדין ונסיון לבצע עבירה כזו, נהיגה ללא רשיון, קשירת קשר לביצוע עוון, ונהיגה בשכרות. בגין כך נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ובזאת לא תמה מעורבותו הפלילית. בשנת 2013, ימים ספורים בטרם ניתן גזר דינו בגין המעשים הקודמים, ביצע הנאשם עבירה נוספת של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה. בגין כך גזר בית המשפט על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ציין באזני כי הוא לומד מטעויות ולא חזר לבצע את אותן עבירות שבהן הורשע. אלא שקיים פער בין הצהרותיו אלה, לבין התנהגותו בפועל, שכן הנאשם חזר וביצע את אותן עבירות שביצע בעברו, כגון החזקת סכין ועבירות תעבורה. חרף העובדה שהוא פסול ואין לו רשיון נהיגה, הוא המשיך ונהג במשך מספר חודשים. מעבר לכך, ניתן היה לצפות שהפנמה אמיתית של הפסול שבביצוע עבירות פליליות תכלול התייחסות לעבירות פליליות ככלל, ולא לפי קטגוריות ועבירות ספציפיות. יותר מכך, העבירות שביצע הנאשם במסגרת תיק זה מהוות קפיצת מדרגה מבחינת חומרתן, ונראה שהנאשם לא הפנים באופן אמיתי את החומרה בהתנהגותו והוא לא באמת מבין את הצורך בשינוי דפוסי הבעייתיים ואת הצורך בשינוי מהותי באורחות חייו וחברתו לחברה שולית.

נסיבה נוספת שתישקל לחומרה היא הצורך בהרתעה אישית והרתעת הרבים. כפי שציינתי לעיל, פסיקותיו של בית המשפט העליון חוזרות בכל פעם מחדש על הצורך בהחמרת הענישה שבעבירות הנשק, נוכח חומרתן מעצם טיבן ומהותן, ונוכח הסיכון הנשקף מהן לחיי אדם ובטחון הציבור (ראה ע"פ 27/17 **מהדי בסל נ' מדינת ישראל** [12.12.17]), פסקה 10 וכן לאחרונה, **בעניין ג'ואד**: "יש להחמיר במעשים כגון דא, תוך מתן בכורה לשיקולי הרתעה

ולאינטרס הציבורי. ההרתעה היא הן פרטנית והן כללית, הן בפועל והן בכוח. החברה רשאית ואף חייבת לפעול נגד עבירות שכאלו על הפוטנציאל ההרסני הטמון בהם, לרבות על ידי הטלת עונשי מאסר לתקופות של מספר שנים" (פסקה 2 לפסק הדין)). בענייננו, אני סבורה כי במסגרת שיקולי הענישה יש להעניק משקל בכורה לאינטרס הציבורי ולהעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, בעיקר נוכח טיבן של העבירות - נשיאה והובלה של שלושה תתי מקלע מאולתרים ונסיון לבצע עסקה בנשק (ראה למשל ע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל** [23.6.15], פסקה 13).

16. נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי עונשו ההולם של הנאשם במקרה דנן צריך להימצא סביב השליש של מתחם העונש שאותו קבעתי.

17. אשר לרכיבים הכספיים: בעת קביעת גובהו של הקנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין). בענייניו של הנאשם לא הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן ולא הוצגו מסמכים כלשהם המלמדים על אודות מצבו הכלכלי של הנאשם. עם זאת, בדבריו האחרונים הסביר הנאשם כי ביצע את המעשים על מנת להביא אוכל הביתה נוכח מצבה הכלכלי של משפחתו. משכך אטיל על הנאשם קנס, תוך התחשבות מסוימת בפרמטרים שהובאו לידיעתי. אקח בחשבון גם את העובדה שמטרת ביצוע העבירות הייתה השגת רווח, אך לבסוף, עקב תפיסת הנאשם, העסקה לא יצאה אל הפועל.

18. לעניין החילוט, ובהתאם להסכמה בין הצדדים שלפיה בית המשפט יקבע סכום שאותו ישלם הנאשם חלף חילוט הטלפונים וכלי הרכב המוזכר בכתב האישום, ובהתבסס על כך שלא נמסרו פרטים על שווי של הרכב, אני קובעת שבנוסף לקנס, ישולם סכום נוסף של 5,000 ₪. בתמורה לתשלום סכום זה, ישוחרר כלי הרכב לידי אביו של הנאשם.

סיכום

19. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן 48 חודשים**, שיימנה מיום מעצרו - 20.4.17;

ב. **מאסר בן 8 חודשים**, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור עבירת נשק מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר;

מאסר בן 4 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור עבירת נשק מסוג עוון או עבירות תעבורה בהם הורשע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר;

ג. **קנס בסך 5,000 ₪**, או 50 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.18 ובכל 1 בחודש בחודשים שאחריו. אי עמידה בשני תשלומים רצופים תוביל להעמדת כל יתרת הסכום לפרעון מיידי;

ד. **3 שנות פסילה** מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה. הפסילה תמנה מיום השחרור מהמאסר;

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של **24 חודשים**, וזאת **על תנאי למשך**

3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת תעבורה;

ו. הנאשם יפקיד **₪ 5,000** עד ליום 9.4.18 וסכום זה יחולט, חלף חילוט הרכב המוזכר בכתב האישום, שיוחזר למיופה כח מטעם הנאשם, כמוסבר בסעיף 18 לעיל;

ז. מכשירי הטלפון וכלי הנשק (לרבות המחסניות) המוזכרים בבקשת החילוט שבכתב האישום - יושמדו, או יטופלו כראות עיניו של הקצין הממונה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בנוכחות הצדדים.